

De rol van gedachten in ons leven Surendra Narayan

Surendra Narayan was van 1980 tot 1995 International Vice President van de Theosophical Society Adyar. Hij gaf lezingen over de gehele wereld, schreef artikelen voor *The Theosophist* en het boek *Life is for Living*.

Een brief van een Meester van Wijsheid vermeldt: *Elke gedachte van de mens die wordt ontwikkeld, gaat door naar de innerlijke wereld en wordt een actief werkelijk bestaand ding ... De mens bevolkt voortdurend zijn stroom in de ruimte met een eigen wereld, gevuld met de voortbrengselen van zijn verbeelding, begeerten, impulsen en hartstochten, een stroom die reageert op iedere gevoelige entiteit die ermee in contact komt, al naar gelang zijn dynamische intensiteit.*

Het denken differentieert, scheidt en schept de illusie van 'ik' en 'mijn', 'jij' en 'jouw' en leidt tot zelfzucht, preoccupatie met het persoonlijk zelf en dus tot conflict, wedijver, intolerantie, haat, vijandschap, geweld en oorlogen - zelfs oorlogen in naam van religie. De huidige lelijke vorm van deze nauwe samenhang is te vinden in terrorisme uit naam van religie. Het nastreven van restrictief economisch eigenbelang door een staat, ten koste van de economische behoeften van andere staten in de wereld, is een uitvergroete afspiegeling van hetzelfde verschijnsel van 'ik' en 'mijn'. Verwijzingen naar dit volkomen in beslag genomen worden van het denken door het beperkte persoonlijke zelf zijn zelfs al te vinden in de aloude *Rig Veda*: *Onze gedachten zwerven in alle richtingen. De mens dwaalt alle kanten op; de wagenmaker hoopt op ongelukken, de arts op kreupelen en de priester op een rijke weldoener. O denkvermogen, laat deze dolende gedachten los ter wille van de geest!*

Deze gepreoccupeerdheid met het zelf blijft tot op zekere hoogte doorwerken, misschien wel onbewust, ook in vele toegewijde zoekers naar Waarheid en in verder onzelfzuchtige filantropen. In één van de *Mahatma Brieven* wordt verwezen naar zo'n geval: *Als haar oprechte aspiraties de intense persoonlijkheid van haar lager zelf overwonnen hadden, zou ik de TS een buitengewone hulp en medewerker geschonken hebben ... Zij alleen is goed en zuiver (denkt zij). Alle anderen moeten en zullen verdacht zijn.*

Hieraan moet worden toegevoegd dat, waar het denken verantwoordelijk geweest is voor alle verdeeldheid en de daarop volgende ellende die erdoor veroorzaakt is, het denken ook best bijzonder nuttig en helpend werk gedaan heeft voor de mensheid - bijvoorbeeld door ervoor te zorgen dat eten koken en het koelen en

verwarmen van huizen 's zomers en 's winters gemakkelijker werd door elektriciteit, dat er fantastische, effectieve medicijnen voor het genezen van een aantal ernstige ziekten van het lichaam gemaakt kunnen worden, dat er informatie en amusement verschaft wordt door middel van radio en televisie en dat er directe communicatie bestaat door middel van satellieten. Het denken speelt ook een belangrijke rol in ons dagelijks leven: wij kunnen bijvoorbeeld per auto naar kantoor en weer naar huis rijden, een vriend groeten met zijn of haar bijnaam en een computer of een ingewikkelde machine bedienen. Deze gedachtesfuncties hebben de mensheid echter geen vrede en onderlinge verdraagzaamheid geschonken. In plaats daarvan zijn ze ook ingezet voor de productie van steeds meer massavernietigingswapens. Dat komt omdat de elementaire aard van het denken altijd het verdelen en het scheppen van benepen eigenbelang heeft veroorzaakt.

Deze beperking van het denken heeft echter een rol gespeeld in de evolutie van de mensheid. Je kunt hiervoor vele parallellen trekken. Voor zijn bescherming en groei tot een zeker stadium wordt een kuiken in een eierdop geplaatst; later breekt de schaal en komt het kuiken uit zijn beperking. Jonge boompjes die langs de weg geplant worden om schaduw en beschutting te bieden aan reizigers worden omgeven door hekjes, zodat geiten, schapen en koeien er niet aan gaan knabbelen. Een huis in aanbouw wordt omringd door steigers. Na een tijdje ontgroeit het jonge boompje het hek en wordt een grote boom. Op soortgelijke wijze worden de steigers rond een huis verwijderd als het huis klaar is. Dit wordt door Clara Codd op een prachtige manier verklaard: *Laten wij niet onszelf daarvan de schuld geven* [het gevoel van 'ik', 'mij' en 'mijn']. *Gedurende talloze eeuwen is dat gevoel de bescherming en een noodzakelijke schaal geweest, zoals de eierschaal het groeiende kuikentje beschermt. HPB zegt dat zijn plaats in de evolutie is om een bescherming te verschaffen, zodat de individualiteit veilig kan groeien binnenin dat pantser van egoïsme totdat zijn tijd gekomen is, wanneer de omsluitende schaal langzaam en geleidelijk kan worden afgestoten, en dan blijft de stevig gevestigde individualiteit onsterfelijk, zonder periferie, in contact met het leven, en het leven van alle dingen delend, zonder uitzondering.*

Deze evolutie van het menselijk bewustzijn vormt een deel van Gods plan voor de mensheid. Het tempo van vooruitgang hangt echter af van ieder van ons en ligt besloten in het observeren, kijken naar, en op een dieper niveau 'begrijpen' van de aard van het beperkte persoonlijke zelf en ook van het echte Zelf, dat goddelijk is, *het Zelf van allen, het Ene zonder een tweede*. J.Krishnamurti heeft eens gezegd: *In de kunst van het zien ligt het wonder van transformatie.*

De *Ashtavakra Samhita* formuleert het aldus: *Gehechtheid en afschuw zijn eigenschappen van het denkvermogen. U bent niet het denkvermogen. U bent de Intelligentie zelf, vrij van conflict en onveranderlijk. Ga gelukkig uws weegs.* Wanneer bewustzijn van deze intelligentie daagt, dan verlicht en zuivert het vanzelf ook het denkvermogen. Er vindt een verandering plaats, en, zoals Tagore het formuleert, dan *rijpen al mijn verlangens tot vruchten van liefde.*

De kunst van zien, kijken naar en begrijpen van de aard van onze gedachten die ontstaan op het beperkte, afscheidende niveau van het denkvermogen is op een eenvoudige en praktische manier verklaard door Annie Besant in *De Buitenhof*: *Als ik een taak moet vervullen en als ik er naar beste vermogen in*

slaag die te voltooien, blijf ik dan langer stilstaan bij mijn eigen prestatie dan bij het succes van het werk? Als ik er niet in slaag, ondanks mijn beste inzet, voel ik dan een steek van teleurstelling, ontmoediging en gedeprimeerdheid? Als de taak in plaats van aan mij aan iemand anders wordt toebedeeld en hij of zij brengt deze tot een goed einde, voel ik dan iets van persoonlijke teleurstelling vermengd met de vreugde bij het zien van de voltooide taak? In al deze situaties zou ik moeten begrijpen dat de beperkte persoonlijkheid nog steeds dominant is.

Naarmate wij spiritueel groeien, wordt ons denken krachtiger en beïnvloedt het de persoon op wie het gericht is veel sterker dan tevoren. Zo wordt een gedachte van kracht, liefde of zegening, uitgezonden naar iemand die lijdt, effectiever en helpt dus. Precies zo doet een gedachte vol boosheid, minachting of kleinering veel meer kwaad. Er is dus grote zorgvuldigheid nodig om onze gedachten in de gaten te houden en om, door deze op de juiste wijze aan te wenden, behulpzaam te zijn en niet schadelijk of belemmerend.

Dat juweel van een boek, *Aan de voeten van de Meester*, adviseert: *Gebruik je gedachtekracht dagelijks voor goede doeleinden; wees een kracht die met de evolutie meewerkt. Denk elke dag aan iemand van wie je weet dat hij verdriet heeft, of lijdt, of hulp nodig heeft, en stort liefdevolle gedachten over hem uit.*

Als wij alert blijven kan hulp ook nuttig gegeven worden, zelfs op kleine maar effectieve manieren in ons dagelijks leven - terwijl wij op straat lopen, per bus of trein reizen of zelfs op en neer gaan met de lift in een gebouw van 50 verdiepingen. Wanneer u een man of vrouw ziet die op een of andere manier gedeprimeerd lijkt of lijkt te lijden, kunt u een gedachtestroom naar die persoon uitzenden van opgewektheid, kracht of zelfvertrouwen. Bisschop Leadbeater verwijst naar een stukje dat hem opviel in een van de New Thought boeken: *Kneed liefde in het brood dat u bakt; verpak kracht en moed in het pakje dat u dichtknoopt voor de vrouw met een vermoeid gezicht; geef vertrouwen en openheid samen met de munt die u betaalt aan de man met de achterdochtige ogen.* Als een geliefde, een vriend of een familielid komt te overlijden sturen wij immers ook een condoleancebrief. Als die brief geschreven is met diepe, sympathieke en hartelijke gedachten, wordt hij een boodschapper van troost en kracht wanneer hij de persoon bereikt aan wie hij gericht is. Soms dient een brief van advies en zegen, geschreven door een geëvolueerd mens aan een aspirant die steun en kracht behoeft, als een ware talisman.

Naast het sturen van hulpvaardige gedachten aan individuele mensen is het nuttig te trachten sterke gedachtestromen van liefde, goede wil en vrede uit te zenden naar de bredere gedachte-atmosfeer van de wereld, bij voorkeur aan het eind van een meditatie. Geen oprechte poging daartoe is ooit verloren gegaan. Als individuele gedachten kunnen helpen, kunnen diepe en oprechte collectieve gedachten zeker veel groter goeds verrichten. Als een groep leden van een theosofische loge (of welke andere groep serieuze en goed bedoelende individuen dan ook) besluit om zo nu en dan in tijden van crisis dagelijks op een vaste tijd enkele minuten te besteden (zelfs als men op zijn eigen plek blijft) aan het uitzenden van gedachten van vrede, goede wil harmonie en liefde voor iedereen in de buurt of stad, dan zal dat zeker effect hebben, al is dat niet onmiddellijk

fysiek zichtbaar.

Ten slotte enkele citaten:

Fysieke revolutie heeft geen betekenis meer; wat betekenis heeft is een psychologische revolutie, een revolutie in bewustzijn, in uw denkvermogen, in uw hart, en niet daarbuiten. Aangezien u creëert wat u denkt, wat u voelt. De wereld buiten u is het resultaat van wat u denkt, wat u voelt (J.Krishnamurti).

Wij zijn wat wij denken; alles wat wij zijn komt voort uit onze gedachten; met onze gedachten maken wij de wereld (J.Krishnamurti).

Spreek of handel met een zuiver denkvermogen, dan zal geluk u volgen als uw schaduw, rotsvast (De Boeddha).

Uit: *The Theosophist*, augustus 2006

Vertaling: A.M.I.

Advertentie:

A Jewel on a Silver Platter

Remembering Jiddu Krishnamurti

Padmanabhan Krishna

Padmanabhan Krishna
A Jewel on a Silver Platter,
Remembering Jiddu Krishnamurti
Online te bestellen bij lulu.com

Prof. P. Krishna, zal in mei 2015 op het ITC in Naarden zijn voor het seminar 'A Revolution in Education?'

Hij was van 1986-2002 rector van de 'Krishnamurti Foundation India (KFI) Education Centre' te Rajghat, Varanasi.

Hij was persoonlijk door Krishnamurti gevraagd voor deze positie.

Prof. Krishna was bevriend met Krishnamurti, heeft vele gesprekken met hem gevoerd, en kende hem zeer goed.

Ook had hij contacten met mensen die dichtbij Krishnamurti stonden, zoals Vimala Thakar en Radha Burnier.

Dit boek is een 'must read' voor alle Krishnamurti liefhebbers.